

عنوان مقاله:

بررسی شاخص های برنامه ریزی شهری موثر در ارتقا امنیت زنان در فضاهای عمومی با رویکرد مشارکتی (نمونه موردی: بخش مرکزی شهر تهران)

محل انتشار:

نشریه هنرهای زیبا- معماری و شهرسازی، دوره 2، شماره 44 (سال: 1389)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسندگان:

سید نصرالدین الیاس زاده - دکتری شهرسازی، دانشکده هنر، دانشگاه آزاد واحد علوم و تحقیقات

الهام ضابطیان - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری و منطقه ای، دانشکده هنر و معماری، دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

با توجه به اهمیت موضوع امنیت در سعادت انسان ها و آسیب پذیری ویژه زنان، موضوع امنیت شهری با رویکرد جنسیتی در این پژوهش بررسی شده است. روند کار شامل بررسی مبانی و تجارب مرتبط، مفهوم سازی، استخراج ابعاد و شاخص ها، اعمال آنها در قالب پرسشنامه (طیف لیکرت)، تعیین حجم نمونه و سنجش های آماری در محدوده ای به عنوان نمونه میدانی (جنوب خیابان امام خمینی) و در نهایت ارائه راهکار های پیشنهادی در طرح های شهری می باشد. فرضیه اصلی این پژوهش عبارتست "به نظر می رسد بین میزان تردد و احساس امنیت درک شده زنان در هر یک از فضاهای شهری رابطه مستقیمی وجود دارد". که با استفاده از آزمون T میزان امنیت و تردد زنان در هر یک از پهنه های محدوده مطالعات میدانی سنجیده شده و سپس رابطه بین آنها به تفکیک هر پهنه بررسی شده است. نتایج پژوهش نشان می دهد که هر چه میزان تردد زنان در پهنه های مورد مطالعه بیشتر بوده است میزان احساس امنیت بیشتری داشته اند. همچنین بررسی شاخص های مدل مفهومی تجربی حاکی است با افزایش میزان خوانایی و آشنایی فضا، ارتقای شهرت (خوشنامی و یا بدنامی) فضا ها، نظارت بر فضا و دسترسی به امداد، ارتقای حیات شبانه فضا و کارایی حمل و نقل عمومی میزان احساس امنیت درک شده از فضا افزایش می یابد.

کلمات کلیدی:

امنیت شهری، زنان، فضاهای عمومی، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1779970>

